

Stil zijn bidden en elkaar ontmoeten

Peer Verhoeven

'Stil zijn, bidden en elkaar ontmoeten.' Hiervoor zijn tegen het einde van het voorbije jaar dertigduizend jongeren uit heel Europa naar Rotterdam gekomen. Zonder te beweren in de toekomst te kunnen kijken lijkt het toch duidelijk dat zij de overgang van geloofsleer naar geloofssfeer, van dogmatisch waar, naar intuïtief waarachtig aankondigen. Er is geestelijk heel veel gaande!

Ooit was mystiek
aan monniken voorbehouden,
maar het mysterie van het
leven mystiek beleven
wordt nu iets van monnik,
moeder en melkman ...
opdat onze wereld zin
in 't leven blijft houden.
(naar Karen Armstrong)

We zijn voornemens

Neem je nu eens voor om 's morgens
niet de dag binnen te stormen maar
eerst te ontwaken, te aarden ...

Neem je nu eens voor om je overdag
niet op te jagen maar toegewijd en
met stille aandacht je werk te doen ...

Neem je nu eens voor je 's avonds
niet mateloos te laten verstrooien maar
tot rust en tot jezelf te komen ...

Zegen elkaar

Deze avond, zegen elkaar:
geluk van harte delen,
iedereen alle goeds toewensen
en eerlijk gunnen.
Kopschuwen en eenzamen
aanspreken en opzoeken ...
Belóven en dóén.

Deze avond, zegen elkaar:
optrekken met die
alleen niet kunnen;
voorgaan die de weg kwijt
het spoor bijster zijn.
Helpen die hulp behoeven.
Ben blij dat je het kunt.

Deze avond, zegen elkaar:
sober en bescheiden leven,
voor anderen uit de mond sparen;
het leven beleven als gegéven.
In geluk genade smaken en
bij pijn vertrouwen houden.
Zalig het leven voor elkaar.

Gebeden

Bescheiden zijn en
tevreden met voldoende.
De aarde eerbiedigen,
de lucht die we ademen,
het water dat we drinken.

Zorg hebben voor mensen

ziek zwak, jong en oud;
gevlucht en weer opgejaagd,
schuw en rusteloos geworden
niet gelukkig met zichzelf.

Begaan zijn met mensen
die worden gemeden
aan de kant zijn gezet
onopgemerkt vereenzamen
vergeten heengaan.

Als een kind

Ik laat je zien hoe je moet varen
over de woeste zee van het leven:
met de overgave en liefde van een kind
dat weet hoeveel vader van hem houdt
en dat hij je nooit alleen,
nooit in de steek zal laten.
(Theresia van Lisieux 1873-1897)

Klein beginnen

Zo spreekt de profeet,
zijn land zijn huis zichzelf kwijt:

Uit de top van de ceder
zal Hij een takje nemen, snijdt
een twijg uit de kruin en
plant die op uw land in de grond.

Uit het vrije veld geplukt
van eigen stam gerukt
lief met lichtjes opgesmukt

door de tijd opgezweept
weer naar buiten gesleept

Nieuwe loten schieten uit,
rijpe vruchten zetten zaad;
het twijgje wordt een volle boom.

Vogels, allerlei vogels
schuilen in zijn takken,
weten zich beschut
door de schaduw van het blad;
zij bouwen er een nest
en broeden hun jongen uit.

Dan moeten alle bomen
in het veld erkennen
dat de trotse ceder - eigengerijpt -
is gevallen en het minne twijgje
- nieuw geplant - hemelhoog gegroeid.
(Ezechiël 17, 22-24)

Mededogen

Liefde en mededogen zijn niet
zomaar gevoelens van die of die.
Het zijn de steunpilaren
van het universum.
(Raimon Pannikar)

Leer alle mensen - ook
die ge 't minst zoudt achten -
zien met de ogen
van hun moeder.
(E. v. Ruysbeek)

Sterfelijk en broos beseffen we
hoe kostbaar elk moment,
elk wezen is en hoe grenzeloos
ons mededogen moet zijn.
(Sogyal Rinpoche)

nog jong maar rap versleten
en dus - je wilt het niet weten -
voor evenveel 't huis uit gesmeten

om nog één keer te vlammen,
gatverdamme.

P.V.